

ČESKÁ REPUBLIKA ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobkyně: **Obec Chotěvice, IČO: 00277924**
sídlem Chotěvice č. p. 275, 543 76 Chotěvice
zastoupená Mgr. Markem Dianem, advokátem
sídlem B. Němcové 400, 543 71 Hostinné

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2017 č. j. 13871/2017-MZE-14112,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 14. 3. 2017 č. j. 13871/2017-MZE-14112, jímž byl zamítnut její návrh ze dne 19. 9. 2016 na zrušení oznámení: 1) ze dne 6. 11. 2013 nazvaného Oznámení o uložení sankce příjemci dotace č. j. SZIF/2013/0388722 (dále též „oznámení ze dne 6. 11. 2013“), a 2) ze dne 27. 11. 2013 nazvaného Oznámení o ukončení administrace žádosti v rámci PRV č. j. SZIF/2013/0409791 (dále též „oznámení ze dne 27. 11. 2013“). V obou oznámeních Státní zemědělský a intervenční fond (dále též „SZIF“) sdělil žalobkyni, že zjistil porušení podmínek Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova ČR na období 2007-2013 (dále též „Pravidla“). Podle oznámení ze dne 27. 11. 2013 pochybení žalobkyně spočívá v postupech pro zadávání veřejných zakázek podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZVZ“), jelikož: a) na profil zadavatele nebyla umístěna textová část zadávací dokumentace (§ 48 odst. 1 ZVZ), b) hodnotící komise nevyhotovila Protokol o posouzení kvalifikace (§ 59 odst. 5 ZVZ), a c) nebyli vyloučeni uchazeči, kteří nesplnili ve výzvě požadované technické kvalifikační předpoklady [§ 56 odst. 1 písm. a), f) ZVZ].

2. Námitky žalobkyně proti napadenému rozhodnutí lze rozdělit do následujících žalobních bodů:
3. V prvním žalobním bodu žalobkyně namítá, že žalovaný nepřihlédl k výsledku šetření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „ÚOHS“) ze dne 9. 2. 2016 č. j. ÚOHS-P0035/2016/VZ-04575/2016/542/Ešu, a přitom o stanovisko k zadávacímu řízení veřejné zakázky podle § 38 ZVZ žalobkyně požádala z podnětu SZIF. I když ze stanoviska ÚOHS vyplývá, že ve vztahu k zadávání předmětné veřejné zakázky se žalobkyně nedopustila správního deliktu, a že veřejná zakázka je v současné době malého rozsahu, SZIF dospěl k nesprávnému závěru, že stanovisko ÚOHS ve věci správního trestání nemůže mít žádný dopad na skutečnost, že v roce 2013 žalobkyně porušila ZVZ minimálně nedodržením ust. § 48 odst. 1 ZVZ. S uvedeným žalobkyně nesouhlasí.
4. Ve druhém žalobním bodu žalobkyně namítá, že svou povinnost zveřejnit zadávací dokumentaci splnila uvedením podmínek přístupu ve výzvě, která byla uveřejněna na profilu zadavatele. Další zveřejnění zadávací dokumentace na profilu zadavatele nebyla již povinná podle § 48 ZVZ provést. Tvzení SZIF, že žalobkyně porušila § 48 odst. 1 ZVZ je proto nezákonné.
5. Ve třetím žalobním bodu žalobkyně upozorňuje na skutečnost, že oznámení ze dne 6. 11. 2013 neobsahuje náležitosti dokumentu, na základě kterého jí má být uložena sankce kategorie C ve výši 100 %, žádné důvody zde uvedeny nejsou. Oznámení ze dne 27. 11. 2013 odkazuje na udělení sankce kategorie C, což žalobkyně považuje v rozporu s Pravidly a za nedostatečné. Důvodem nemůže být absence Protokolu o posouzení kvalifikace, jelikož protokol byl vyhotoven, proto k tomuto porušení dojít nemohlo. Žalobkyně nesouhlasí ani s tím, že nebyly prokázány kvalifikační předpoklady uchazečů a jejich následné vyloučení, když v zadávací dokumentaci podlimitní veřejné zakázky žalobkyně popsala způsob prokazování kvalifikace prohlášením uchazeče.
6. Ve čtvrtém žalobním bodu žalobkyně upozorňuje, že v rámci zadávání veřejné zakázky zjednodušeným podlimitním řízením podle § 38 ZVZ nikdo neuplatnil námitku, stížnost či jinak nenapadl postup pro porušení transparentnosti, rovného zacházení či zákazu diskriminace.
7. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. K prvnímu žalobnímu bodu odkázal na napadené rozhodnutí, z něhož vyplývá, že při posuzování splnění podmínek dotace je nutno vycházet ze znění ZVZ účinného v době zadávacího řízení. Jiný postup by znamenal porušení rovného přístupu k žadatelům o dotaci. Stanovisko ÚOHS neobsahovalo posouzení věci z hlediska splnění podmínek zjednodušeného podlimitního řízení, omezilo se na zjištění, že nejsou dány podmínky pro postih žalobkyně za správní delikt podle ZVZ, jelikož v mezidobí došlo ke zmírnění právní úpravy. Uvedený závěr nevyvrací zjištěné porušení podmínek pro přiznání dotace. K podmínkám Pravidel pro přiznání dotace přistoupila žalobkyně dobrovolně a zavázala se k jejich plnění podpisem Dohody o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova ČR reg. č. 12/017/1121a/452/002475 (dále též „Dohoda“). Nesplnění závazku z veřejnoprávní smlouvy nelze zaměňovat s podmínkami odpovědnosti za správní delikt podle ZVZ.
8. Ke druhému žalobnímu bodu žalovaný uvádí, že námitka žalobkyně spočívá na nesprávném výkladu ust. § 38 odst. 4 písm. c) ZVZ, jenž stanoví, že písemná výzva zadavatele k podání nabídky obsahuje mimo jiné zadávací dokumentaci nebo podmínky přístupu či poskytnutí zadávací dokumentace podle § 48 ZVZ. Žalobkyně si uvedenou

povinnost vyložila tak, že záleží na volbě zadavatele, který způsob zveřejnění dokumentace si zvolí. Podle žalovaného z gramatického výkladu uvedeného ustanovení, v němž jsou použity spojky „nebo“ a „či“ bez oddělení čárkou, se nejedná o varianty, z nichž by si zadavatel mohl volně vybírat. Zadavatel je povinen při volbě konkrétního způsobu zveřejnění dokumentace postupovat podle § 48 ZVZ, k němuž se všechny uvedené varianty vztahují. V § 48 odst. 1 ZVZ je přitom mimo jiné uvedeno, že „zadavatel ... uveřejní na profilu zadavatele alespoň textovou část zadávací dokumentace ...“ Proto ve zjednodušeném podlimitním řízení byla žalobkyně jako zadavatel povinna uveřejnit alespoň tuto textovou část dokumentace. Výjimka se týká pouze situací, kdy by uveřejněním zadávací dokumentace došlo k vyzrazení nebo ohrožení utajovaných informací, což však není nyní projednáváný případ.

9. Ke třetímu žalobnímu bodu žalovaný odkazuje na obecné podmínky Pravidel v kap. 3, písm. l), které stanoví, že „v případě, kdy bude zjištěno, že podmínky stanovené pro získání dotace byly splněny jen z části nebo zdánlivě anebo byly uměle vytvořeny a žadatel tak získal výhodu, která není v souladu s cíli a podmínkami opatření, Pravidel či Dohody, nelze dotaci poskytnout/proplatit, C“. Ve Specifických podmínkách Pravidel, kapitola 8 - Kritéria přijatelnosti, v bodě 2), musí být dodržena podmínka, že „projekt je v souladu s příslušnou právní úpravou, C“. Podle žalovaného porušila žalobkyně tuto podmínku Pravidel tím, že při zadávání zakázky ve zjednodušeném podlimitním řízení nepostupovala v souladu se ZVZ, což jí SZIF v oznámení ze dne 6. 11. 2013 sdělil. V oznámení ze dne 27. 11. 2013 tato podmínka byla žalobkyni zopakována a vysvětlena. V době zadání zakázky žalobkyně prokazatelně porušila ZVZ nezveřejněním textové části zadávací dokumentace podle § 48 odst. 1 ZVZ, dále tím, že hodnotící komise nevyhotovila Protokol o posouzení kvalifikace podle § 59 odst. 5 ZVZ, a z veřejné zakázky nebyli vyloučeni uchazeči, kteří nesplnili ve výzvě požadované technické kvalifikační předpoklady podle § 56 odst. 1 písm. a), f) ZVZ.
10. Námitky čtvrtého žalobního bodu žalovaný nepovažuje za relevantní. Skutečnost, že žádný z uchazečů, zájemců ani občanů v rámci zadávání veřejné zakázky zjednodušeným podlimitním řízením podle § 38 zákona neuplatnil námitku, stížnost či jinak nenapadl postup žalobkyně pro porušení transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, nedokládá, že žalobkyně postupovala v souladu s platnými právními předpisy.
11. U jednání, které se konalo dne 29. ledna 2021, zástupce žalobkyně setrval na žalobní argumentaci, zástupce žalovaného s poukazem na písemné vyjádření a napadené rozhodnutí navrhl zamítnutí žaloby. Účastníci neměli návrhy na doplnění dokazování.
12. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a shledal, že námitky žalobkyně nejsou důvodné.
13. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti:
14. Dne 22. 10. 2012 registroval SZIF pod č. 12/017/1121a/452/002475 žádost žalobkyně, tehdy žadatelky, o dotaci z Programu rozvoje venkova na „nákup univerzálního kolového traktoru“.

15. Dne 7. 5. 2013 uzavřel SZIF jako poskytovatel dotace se žadatelkou Dohodu o poskytnutí dotace na pořízení projektu, shora uvedeného traktoru. Podle čl. III. Dohody je z celkových výdajů projektu ve výši 2 340 000 Kč přiznaná žadatelce dotační podpora ve výši 936 000 Kč; SZIF se zavazuje přiznat a poskytnout dotaci žadatelce podle podmínek stanovených v Pravidlech s tím, že konečnou výši dotace určí na základě skutečně vynaložených, odůvodněných a řádně prokázaných výdajů. Podle čl. IV. bodu 4. Dohody se výdaje, na které může být poskytnuta dotace, prokazují v souladu s Pravidly. V článku XIII. odst. 1 Dohody byl zakotven závazek žadatelky postupovat při realizaci dotace v souladu s Pravidly, která byla součástí Dohody. Podle bodu 1. písm. gg) Pravidel jsou písmena „A“, „B“, „C“ a „D“ kategoriemi sankce za každou podmínku, která stanovuje žadateli o dotaci povinnost. Za každou povinnost je uvedena kategorie sankce za porušení či nedodržení povinnosti uvedená pod příslušným písmenem. Podle bodu 11. písm. a) Pravidel žadatelka/příjemkyně dotace, jenž je veřejným, dotovaným nebo sektorovým zadavatelem podle ZVZ, postupuje podle ZVZ, tedy zodpovídá za řádné provedení zadávacího řízení a jeho průběh náležitě dokladuje podle ZVZ. Podle bodu 15., podbodu 2. Pravidel v případě porušení či nedodržení podmínek Pravidel bude postupováno v případě kategorie sankce pod písm. „C“ tímto způsobem: „C“: snížení dotace o 100% (před proplacením finančních prostředků na účet příjemce dotace se jedná o ukončení administrace Žádosti, po proplacení finančních prostředků na účet příjemce dotace se jedná o vymáhání dlužné částky)“. Podle opatření I.1.2., podopatření I.1.2.1., kapitola 8, bodu 2) Pravidel je stanovena povinnost realizovat Projekt „v souladu s příslušnou právní úpravou; C.“, tedy za porušení této povinnosti je stanovena sankce typu kategorie „C“.
16. Dne 3. 6. 2013 zveřejnila žadatelka jako zadavatel písemnou výzvu k podání nabídky a prokázání kvalifikace ve zjednodušeném podlimitním řízení. Ve výzvě je uvedeno, že se jedná o veřejnou zakázku na pořízení univerzálního kolového traktoru ve zjednodušeném podlimitním řízení podle § 38 ZVZ. Celková cena veřejné zakázky je stanovena ve výši 1 950 000 Kč bez DPH, z toho na univerzální kolový traktor ve výši 1 750 000 Kč bez DPH; na mulčovač, sekačku pro údržbu příkopů ve výši 180 000 Kč bez DPH, a na křovinořez ve výši 20 000 Kč bez DPH. K zadávací dokumentaci byl uveden tento text: „Zadávací dokumentace včetně pokynů ke zpracování nabídky je pro obeslané uchazeče součástí této výzvy. Zadávací dokumentaci lze též vyžádat u zástupce osoby pověřené výkonem zadavatelské činnosti. Těmto uchazečům bude dokumentace v zákonné lhůtě zaslána. Dále zadavatel připouští pouze písemnou (listinnou) formu podání žádosti o zadávací dokumentaci, a to na adrese pověřené osoby: Ing. V. J., XXX, popřípadě elektronicky pouze podepsaná uznávaným elektronickým podpisem na e-mail: XXX. Na žádosti vznesené jinou než výše popsanou formou nebude brán zřetel!“. Lhůta pro podání nabídky končila dnem 19. 6. 2013. U požadavků zadavatele na splnění kvalifikace bylo určeno: „Zadavatel požaduje prokázání kvalifikace ve smyslu zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů – podrobně viz zadávací dokumentace.“
17. Správní spis ve vztahu k hodnotící komisi obsahuje 1) písemnost nazvanou Jmenování hodnotící komise, z níž vyplývá, že se skládá z 5 členů a 5 náhradníků v listině jmenovaných, 2) písemnost nazvanou Čestné prohlášení členů komise o nepodjatosti, podle níž v ní uvedení členové nejsou ve věci podjatí, 3) písemnost nazvanou Protokol o prvním jednání komise hodnotící komise, Protokol o otevírání obálek, a Zprávu o posouzení a hodnocení nabídek. Spis dále obsahuje Rozhodnutí o vyloučení z účasti v zadávacím řízení ze dne 2. 7. 2013, z něhož vyplývá, že zadavatel z účasti na veřejné

zakázce pro nesplnění technické specifikace dodávky v požadovaném rozsahu vyloučil společnost Cerea, a.s.

18. Podle dokladů žadatelky o pořízení předmětu projektu a žádosti o proplacení výdajů ze dne 26. 9. 2013 činí celkové výdaje projektu částku ve výši 2 320 000 Kč a dotace je ve výši 936 000 Kč.
19. Dne 1. 11. 2013 provedla SZIF u žadatelky kontrolu zadávacího řízení. Bylo zjištěno, že žadatelka při zadávání veřejné zakázky postupovala podle § 38 ZVZ zjednodušeným podlimitním řízením, k němuž nedodržela: a) § 48 odst. 1 ZVZ tím, že na profil zadavatele neumístila textovou část zadávací dokumentace, b) § 59 odst. 5 ZVZ tím, že hodnotící komise nevyhotovila Protokol o posouzení kvalifikace a c) § 56 odst. 1 písm. a), f) ZVZ tím, že nebyli vyloučeni uchazeči, kteří nesplnili ve výzvě požadované technické kvalifikační předpoklady. Došlo tím k porušení povinnosti podle opatření I.1.2., podopatření I.1.2.1., kapitola 8, bod 2) Pravidel, že: „Projekt je v souladu s příslušnou právní úpravou; C.“. Uvedené znamená, že projekt není v souladu s příslušnou právní úpravou, a je za něj stanovena sankce typu „C“, kdy je třeba ukončit jeho administraci (Protokol o kontrole č. 22070219 ze dne 1. 11. 2013).
20. Dne 6. 11. 2013 SZIF oznámením informoval žadatelku, že „zjistil porušení/nedodržení následujících podmínek Pravidel/Dohody: Projekt je v souladu s příslušnou právní úpravou“ a za „porušení/nedodržení výše uvedených podmínek byla uložena sankce kategorie ‚C‘ ve výši 100%“.
21. Dne 27. 11. 2013 v Oznámení o ukončení administrace žádosti v rámci PRV č. j. SZIF/2013/0409791 sdělil SZIF žadatelce, že ukončil administraci její žádosti v rámci programu, jelikož byla porušena podmínka, že: „Projekt je v souladu s příslušnou právní úpravou.“ Žadatelce byla uložena sankce kategorie C, jelikož podle části B, opatření I.1.2., podopatření I.1.2.1., kapitola 8, bod 2), Pravidel byla porušena podmínka, že Projekt je v souladu s příslušnou právní úpravou; C. Pochybení spočívá v postupech pro zadávání veřejných zakázek podle ZVZ, jelikož: a) na profil zadavatele nebyla umístěna textová část zadávací dokumentace (§ 48 odst. 1 ZVZ), b) hodnotící komise nevyhotovila Protokol o posouzení kvalifikace (§ 59 odst. 5 ZVZ) a c) nebyli vyloučeni uchazeči, kteří nesplnili ve výzvě požadované technické kvalifikační předpoklady [§ 56 odst. 1 písm. a), f) ZVZ]. Projekt tudíž nebyl v souladu s ZVZ.
22. Dne 30. 4. 2014 byly SZFI doručeny námitky žadatelky proti výsledku kontroly na místě a uložené sankci.
23. Dne 9. 6. 2014 námitky žadatelky SZIF zamítl z důvodu opožděnosti, nad rámec uvedeného setrval na zmiňovaném pochybení žadatelky, k němuž doplnil, že mu nebylo dosud předloženo stanovisko ÚOHS, na jehož základě by se projekt vrátil do administrace.
24. Dne 9. 2. 2016 ÚOHS vydal pod č. j. ÚOHS-P0035/2016/VZ-04575/2016/542/EŠu ve věci žadatelky, z jejího podnětu, písemnost nazvanou Výsledek šetření podnětu, v níž předně konstatoval, že podle § 112 ZVZ je orgánem příslušným k výkonu dohledu nad postupem zadavatelů při zadávání veřejných zakázek. K posuzované veřejné zakázce z dokumentace dovodil, že její celková předpokládaná hodnota 1 950 000 Kč bez DPH odpovídá podle § 12 odst. 3 ZVZ ve znění účinném ke dni šetření ÚOHS zakázce malého rozsahu. V současné době tento typ zakázky by zadavatel nebyl povinen podle § 18 odst. 5 ZVZ zadávat. Proto k otázce posouzení správního deliktu uvedl, že při posouzení relevantních skutečností

případu z tohoto důvodu aplikoval výjimku podle čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, a případ posoudil podle pozdějšího zákona účinného v době šetření podnětu, jež je pro zadavatele příznivější. Z tohoto důvodu v jednání zadavatele nelze nyní spatřovat naplnění podmínek pro správní delikt. Skutečnostmi uváděnými v podnětu se proto ÚOHS nezabýval.

25. Dne 15. 10. 2016 žadatelka prostřednictvím SZIF podala návrh na zahájení sporného řízení podle § 141 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“), v něm uplatnila shodné námitky, jako v podané žalobě. O návrhu rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že návrh zamítl. V odůvodnění uvedl, že veřejná zakázka byla posuzována podle ZVZ ve znění účinném ke dni zadávání veřejné zakázky z důvodu rovného přístupu ke všem žadatelům. Stanovisko ÚOHS neobsahuje závěr, že by postup žadatelky byl souladný ze ZVZ platným v době konání zadávacího řízení a lze jej uznat pro poskytnutí dotace. Ve stanovisku se konstatuje pouze, že nebude se žadatelkou vedeno řízení o správním deliktu. Neuveřejnění textové části zadávací dokumentace mohlo mít vliv na rozhodnutí uchazečů o účasti na veřejné zakázce, tím mohlo dojít k omezení okruhu možných dodavatelů, kteří by v případě účasti mohli předložit nižší částku nabízené zakázky. K dodržování ZVZ odkázal na § 38 odst. 4 písm. c) ZVZ ve spojení s § 48 ZVZ, že na profilu zadavatele měla být uveřejněna textová část zadávací dokumentace. Z Pravidel vyplývá, že pokud podmínky pro získání dotace byly splněny jen z části, nelze dotaci poskytnout, sankcí je kategorie pod písm. „C“. Z části B, opatření I.1.2., podopatření I.1.2.1., kapitoly 8, bod 2) Pravidel vyplývá, že pokud není projekt v souladu s příslušnou právní úpravou, sankcí za porušení je kategorie pod písm. C. Žadatelka porušila podmínky Pravidel tím, že nepostupovala podle ZVZ, jak již SZIF uvedl v oznámení ze dne 6. 11. 2013, v oznámení ze dne 27. 11. 2013 jí bylo toto porušení zopakováno a vysvětleno. Ačkoli žádný z uchazečů nenapadl postup žadatelky, neznamená to, že postupovala v souladu s právními předpisy.
26. Městský soud v Praze vyšel z této právní úpravy v rozhodném znění:
27. Podle § 2 odst. 2 písm. c) ZVZ veřejným zadavatelem je územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek.
28. Podle § 12 odst. 2 ZVZ podlimitní veřejnou zakázkou se rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota činí v případě veřejné zakázky na dodávky nebo veřejné zakázky na služby nejméně 1 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty nebo v případě veřejné zakázky na stavební práce nejméně 3 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty a nedosáhne finančního limitu podle odstavce 1.
29. Podle § 12 odst. 3 ZVZ veřejnou zakázkou malého rozsahu se rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota nedosáhne v případě veřejné zakázky na dodávky nebo veřejné zakázky na služby 1 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty nebo v případě veřejné zakázky na stavební práce 3 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty.
30. Podle § 13 odst. 4 ZVZ je-li veřejná zakázka rozdělena na části, je pro stanovení předpokládané hodnoty rozhodující součet předpokládaných hodnot všech částí veřejné zakázky.
31. Podle § 18 odst. 5 ZVZ zadavatel není povinen zadávat podle tohoto zákona veřejné zakázky malého rozsahu; veřejný zadavatel je však povinen dodržet zásady uvedené v § 6.

32. Podle § 38 odst. 4 písm. c) ZVZ písemná výzva podle odstavce 1 obsahuje alespoň zadávací dokumentaci nebo podmínky přístupu či poskytnutí zadávací dokumentace podle § 48.
33. Podle § 48 odst. 1 ZVZ zadavatel v otevřeném řízení, zjednodušeném podlimitním řízení, užším řízení a jednacím řízení s uveřejněním, s výjimkou postupu sektorového zadavatele podle § 33, uveřejní na profilu zadavatele alespoň textovou část zadávací dokumentace ode dne uveřejnění oznámení zadávacího řízení či výzvy k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení, a to alespoň do konce lhůty pro podání nabídek; to neplatí, pokud by uveřejněním došlo k vyzrazení nebo ohrožení utajovaných informací.
34. Podle § 56 odst. 1 písm. a), f) ZVZ k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů dodavatele pro plnění veřejné zakázky na dodávky může veřejný zadavatel požadovat:
- a) seznam významných dodávek realizovaných dodavatelem v posledních 3 letech a v případě oblasti obrany nebo bezpečnosti v posledních 5 letech s uvedením jejich rozsahu a doby plnění; přílohou tohoto seznamu musí být 1. osvědčení vydané či podepsané veřejným zadavatelem, pokud bylo zboží dodáno veřejnému zadavateli, 2. osvědčení vydané jinou osobou, pokud bylo zboží dodáno jiné osobě než veřejnému zadavateli, nebo 3. smlouva s jinou osobou a doklad o uskutečnění plnění dodavatele, není-li současně možné osvědčení podle bodu 2 od této osoby získat z důvodů spočívajících na její straně,
 - f) doklad prokazující shodu požadovaného výrobku vydaný příslušným orgánem.
35. Podle § 59 odst. 5 ZVZ o posouzení kvalifikace pořídí veřejný zadavatel protokol, ve kterém uvede identifikační údaje dodavatelů, jejichž kvalifikace byla posuzována, seznam dokladů, kterými uchazeči prokazovali technické kvalifikační předpoklady, a údaj o tom, zda uchazeč splnění kvalifikace prokázal nebo neprokázal.
36. K prvnímu a druhému žalobnímu bodu soud uvádí, že meritum věci spočívá v posouzení otázky, zda žalobkyně při zadávání veřejné zakázky, na níž čerpala dotaci, postupovala v souladu s Pravidly, s Dohodou a s ZVZ. Mezi účastníky řízení není sporné, že žalobkyně při zadávání veřejné zakázky na projekt byla vázána Dohodou, Pravidly i ZVZ.
37. V posuzovaném případě byla veřejná zakázka rozdělena na tři části. Předpokládaná částka pořízení univerzálního kolového traktoru byla stanovena ve výši 1 750 000 Kč bez DPH; mulčovače, sekačky pro údržbu příkopů na 180 000 Kč bez DPH a křovinořezu na 20 000 Kč bez DPH. Celková předpokládaná částka veřejné zakázky byla 1 950 000 Kč bez DPH. Jelikož podle shora citovaného § 13 odst. 4 ZVZ je pro stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky rozhodující součet předpokládaných hodnot všech částí veřejné zakázky, je v daném případě rozhodná předpokládaná cena 1 950 000 Kč bez DPH. Tato částka je určující při rozlišení, o jaký typ veřejné zakázky se jedná, neboť od konkrétního typu veřejné zakázky se odvíjí právní úprava pro postup zadavatele veřejné zakázky.
38. Protože stanovená částka veřejné zakázky v daném případě převyšuje hranici pro veřejnou zakázku malého rozsahu, která v té době byla stanovena podle § 12 odst. 3 ZVZ do 1 000 000 korun bez DPH, je třeba předmětnou veřejnou zakázku přesahující limit 1 000 000 korun bez DPH, považovat za podlimitní veřejnou zakázku podle 12 odst. 2 ZVZ, a to podle právní úpravy účinné v době, kdy žalobkyně jako zadavatelka vypsala veřejnou zakázku písemnou výzvou dne 3. 6. 2013 s ukončením dne 19. 6. 2013. Rozhodnou je proto právní úprava ZVZ, která byla platná v měsíci červnu 2013, neboť v té době žalobkyně jako zadavatel veřejné zakázky, zveřejnila výzvu na svém profilu. Je tomu tak

proto, že podle přechodných ustanovení čl. II bod 1. zákonného opatření č. 341/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 55/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, zadávání veřejných zakázek, soutěže o návrh a řízení o přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu a do tohoto dne neskončené, se dokončí a práva a povinnosti s ním související se posuzují podle zákona č. 137/2006 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu. Z citované právní úpravy vyplývá, že rozhodnou právní úpravou ZVZ je doba, kdy žalobkyně veřejnou zakázku zadala. V té době se jednalo (s ohledem na předpokládanou cenu veřejné zakázky za 1 950 000 Kč bez DPH) tudíž o podlimitní veřejnou zakázku podle § 12 odst. 2 ZVZ. Současně je tomu tak i z důvodu, aby nedocházelo k porušení principu rovnosti v přístupu k jednotlivým účastníkům, dodavatelům, veřejné zakázky (v daném případě v červnu 2013). Žalobkyně proto byla povinna postupovat podle ustanovení té části ZVZ, která se týká podlimitní veřejné zakázky.

39. V posuzovaném případě žalobkyně v písemné výzvě v souladu s ZVZ uvedla, že se jedná o veřejnou zakázku v režimu zjednodušeného podlimitního řízení podle § 38 ZVZ. Tuto povinnost žalobkyně proto neporušila. Písemná výzva učiněná ve smyslu uvedeného ustanovení musí obsahovat taxativně stanovené náležitosti uvedené v § 38 odst. 4. Písemná výzva totiž směřuje nejen k podání nabídek, ale současně též k prokázání kvalifikace, přičemž lhůta pro podání nabídek je současně lhůtou k prokázání kvalifikace. V rámci zjednodušeného podlimitního řízení byla žalobkyně jako veřejný zadavatel podle shora citovaného ust. § 2 odst. 2 písm. c) ZVZ povinna po zájemcích požadovat prokázání splnění základních a profesních kvalifikačních předpokladů.
40. Žalobkyni jako veřejnému zadavateli je podle § 38 ZVZ uložena povinnost uveřejnit písemnou výzvu, a na profilu zadavatele uveřejnit v souladu s § 48 odst. 1 ZVZ zadávací dokumentaci (textovou část) veřejné zakázky. Jedná se o obligatorní náležitost, kterou musí obsahovat každá taková písemná výzva. Soud se ztotožnil s hodnocením žalovaného, který se touto otázkou podrobně zabýval v posledním odstavci na str. 5 napadeného rozhodnutí, na což soud pro stručnost odkazuje a nad rámec uvedené argumentace dodává, že z § 9 odst. 3 vyhlášky č. 133/2012 o uveřejňování vyhlášení pro účely zákona o veřejných zakázkách a náležitostech profilu zadavatele, vyplývá, že jak písemná výzva ve zjednodušeném podlimitním řízení, tak textová část zadávací dokumentace uveřejněná na profilu zadavatele, musí být i nyní podepsána zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu, který byl vystaven pro osobu oprávněnou k podepisování za zadavatele.
41. K námitkám žalobkyně, že žalovaný nepřihlédl k výsledku šetření ÚOHS ze dne 9. 2. 2016 č. j. ÚOHS-P0035/2016/VZ-04575/2016/542/Ešu, a přitom o stanovisko k zadávacímu řízení veřejné zakázky podle § 38 ZVZ byla žalobkyně nucena požádat z podnětu SZIF, soud ze správního spisu ověřil, že SZIF žalobkyni v rozhodnutí o zamítnutí námitek ze dne 9. 6. 2014, zmiňovaném shora, závěrem upozornil, že mu dosud nebylo předloženo stanovisko ÚOHS, na jehož základě by se projekt vrátil do administrace. Tímto upozorněním podle soudu nenutil žalobkyni, obrátit se na ÚOHS. Soud poukazuje na § 112 odst. 1 písm. b) ZVZ, podle kterého provádí ÚOHS výkon dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, resp. vykonává dohled nad postupem zadavatele při zadávání veřejných

zakázek, při kterém rozhoduje o tom, zda zadavatel při zadávání veřejné zakázky a soutěži o návrhu postupoval v souladu s tímto zákonem, z něhož vyplývá, že ÚOHS má pravomoc dohledu nad zadáváním veřejných zakázek. Pokud by ÚOHS zjistil porušení povinností žalobkyní, mohl by zahájit správní řízení ohledně správního deliktu za porušení ZVZ podle § 120 ZVZ ve znění k datu 3. 6. 2013. K tomu v daném případě nedošlo, neboť ve výsledku šetření ze dne 9. 2. 2016 ÚOHS pouze deklaroval, jak by věc posuzoval podle znění ZVZ později účinného ke dni šetření ÚOHS, tedy ke dni 9. 2. 2016, což je pro žalobkyni příznivější. Takové posouzení se časově míjí s okamžikem zadání veřejné zakázky ze dne 3. 6. 2013, kdy platila právní úprava veřejné zakázky v režimu zjednodušeného podlimitního řízení podle § 38 ZVZ. Jak bylo shora vysvětleno, v posuzované věci je rozhodná právní úprava ke dni zadání veřejné zakázky dne 3. 6. 2013. Posouzení věci ÚOHS podle později platného mírnějšího znění ZVZ lze vztáhnout toliko k otázce posouzení jednání žalobkyně jako správního deliktu, k němuž by byl ÚOHS oprávněn zahájit se žalobkyní sankční řízení o správním deliktu. Správním řízením z moci úřední, které by vyústilo ve správní trestání, nebyla žalobkyně právě z důvodu aplikace čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, zasažena, což se promítlo do závěru stanoviska ÚOHS. Šetření ÚOHS ke dni zadání veřejné zakázky písemnost neobsahuje a z předestřených důvodů je tedy závěr žalovaného, který se zabýval stanoviskem ÚOHS ve druhém a třetím odstavci na str. 5 napadeného rozhodnutí, správný. Jelikož se ve věci nejednalo o zakázku malého rozsahu, nemohl být ve věci aplikován § 18 odst. 5 ZVZ shora citovaný. Námitky prvního a druhého žalobního bodu nejsou důvodné.

42. Ke třetí žalobní námitce soud konstatuje, že shledal oznámení ze dne 6. 11. 2013 i ze dne 27. 11. 2013 ještě na hranici možné soudní přezkoumatelnosti. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84). Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003, č. j. 2 Ads 33/2003-78, č. 523/2005 Sb. NSS) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003, č. j. 7 A 181/2000-29, č. 11/2003 Sb. NSS), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, pročez není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994, č. j. 6A 63/93-22).
43. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, publikované pod č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně

rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.

44. Soud dodává, že s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení je nutné oznámení ze dne 6. 11. 2013 i ze dne 27. 11. 2013 posuzovat jako celek. Soud dospěl k závěru, že oznámení nepřezkoumatelná nejsou. Z jejich odůvodnění je zřejmé, z jakého skutkového stavu správní orgány vyšly, jak vyhodnotily pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudily. Oznámení, byť jsou stručná, jsou pro žalobkyni srozumitelná a soudem přezkoumatelná. Soud konstatuje, že v Dohodě se žalobkyně písemně zavázala, že její ustanovení neporuší, že bude dodržovat Pravidla i ZVZ. V Dohodě a v Pravidlech je uvedeno (viz bod 15. tohoto rozsudku), že za jejich nedodržení nastává pro žalobkyni sankce kategorie „C“. Jinými slovy, žalobkyně z důvodu, aby získala dotaci, se dobrovolně a svobodně zavázala, že dodrží veškerá ustanovení Dohody, Pravidel a ZVZ. Pro případ, že je nedodrží, byla srozuměna s tím, že vůči ní bude užita sankce kategorie „C“, tedy snížení dotace o 100%. Znamená to, že pokud se zavázala, že projekt uskuteční v souladu s příslušnou právní úpravou, bylo třeba zkoumat a posoudit, zda tyto podmínky dodržela. Podle soudu se tomu tak nestalo.
45. Podle písemné výzvy (viz bod 16. tohoto rozsudku) byla žalobkyně jako veřejný zadavatel, povinna při podlimitní veřejné zakázce v písemné výzvě uvést zadávací dokumentaci nebo podmínky přístupu/poskytnutí zadávací dokumentace podle § 48 ZVZ, alespoň textovou část zadávací dokumentace. Tuto povinnost žalobkyně nedodržela, jelikož zadávací dokumentaci, jak je citováno bod 16. tohoto rozsudku, zadavatelka neuveřejnila, a to ani alespoň její textovou část, nýbrž uvedla, že zadávací dokumentace je „součástí této výzvy“, k čemuž však nedošlo, nýbrž zadávací dokumentaci bylo možné „vyžádat u zástupce osoby pověřené výkonem zadavatelské činnosti“. Takovýto odkaz nesplňuje požadavky § 48 odst. 1 ZVZ, jelikož na profil zadavatele nebyla umístěna alespoň textová část zadávací dokumentace, jak příhodně dovodil žalovaný, resp. SZIF, s jehož dílčím závěrem se soud ztotožňuje, tedy že v posuzovaném případě došlo k porušení povinnosti pod písmenem „a“)“ oznámení ze dne 27. 11. 2013. Soulad jednání žalobkyně s Pravidly oproti tvrzení žalobkyně soud nezjistil.
46. Z dokladů žalobkyně, které měl SZIF k dispozici při prováděné kontrole, a to z protokolu č. 22070219 ze dne 1. 11. 2013, vyplývá, že žalobkyně v rámci kontroly nedoložila protokol hodnotící komise o posouzení kvalifikace podle § 59 odst. 5 ZVZ, o seznamu dokladů k jednotlivým dodavatelům, jimiž by tito prokazovali technické kvalifikační předpoklady, ani údaj, který z dodavatelů splnění kvalifikace prokázal či neprokázal. Ve vztahu k hodnotící komisi správní spis obsahuje toliko písemnosti nazvané Jmenování hodnotící komise, Čestné prohlášení členů komise o nepodjatosti, Protokol o prvním jednání komise hodnotící komise, Protokol o otevírání obálek, a Zprávu o posouzení a hodnocení nabídek (viz bod 17. tohoto rozsudku). Z uvedeného vyplývá, že povinnost podle § 59 odst. 5 ZVZ splněna nebyla, což koresponduje se závěrem žalovaného, resp. SZIF, že žalobkyně porušila povinnost pod písmenem „b“)“ v oznámení ze dne 27. 11. 2013. Tvrzení žalobkyně, že zmiňovaný protokol byl vyhotoven, samo o sobě, bez jeho předložení (při kontrole), není relevantní. Lze dodat, že žalobkyně netvrdí a ani nedokládá,

co jí konkrétně bránilo, v poskytnutí tohoto protokolu bezprostředně poté, co jí byla jeho absence vytknuta.

47. Ze správního spisu soud dále ověřil, že obsahuje Rozhodnutí o vyloučení z účasti v zadávacím řízení ze dne 2. 7. 2013. Vyplývá z něj, že žalobkyně jako zadavatel z účasti na veřejné zakázce vyloučila společnost Cerea, a.s., pro nesplnění technické specifikace dodávky v požadovaném rozsahu, jak je uvedeno pod bodem 17. tohoto rozsudku. Z uvedeného je zřejmé, že byl vyloučen jediný uchazeč, který nesplnil technické požadavky. Ve Výzvě je ohledně technických požadavků uveden pouze odkaz na zadávací dokumentaci (jak je citováno pod bodem 16. tohoto rozsudku). Ze správního spisu však nevyplývá, že by žalobkyně požadovala od dodavatelů seznam významných dodávek realizovaných dodavateli v posledních třech letech s náležitostmi popsány v § 56 odst. 1 písm. a) pod body 1. až 3. ZVZ, ani doklad prokazující shodu požadovaného výroku vydaným příslušným orgánem podle § 56 odst. 1 písm. f) ZVZ. Tudíž žalobkyně nesplnila podmínky v § 56 odst. 1 písm. a), f) ZVZ. Ačkoli je třeba žalobkyni přisvědčit, že jednoho dodavatele žalobkyně z účasti na veřejné zakázce vyloučila, není ze spisu zřejmé, že by v řízení postupovala v souladu s § 56 odst. 1 písm. a), f) ZVZ. Jak již bylo uvedeno shora, sankce kategorie „C“ má za následek, že dotace se sníží o 100%. Takto koncipované podmínky podle Dohody, Pravidel a ZVZ, s nimiž žalobkyně předem souhlasila tím, že Dohodu podepsala, nedávají SZIF prostor pro správní uvážení, např. uložením mírnější sankce.
48. Ze shora uvedeného vyplývá, že žalobkyně porušila své povinnosti, a realizace projektu proto nebyla v souladu s právní úpravou ZVZ. Za toto porušení jí byla stanovena sankce kategorie C, která znamená, že jí byla snížena dotace o 100%. Podle oznámení ze dne 6. 11. 2013 SZIF zjistil porušení/nedodržení následujících podmínek Pravidel/Dohody: Projekt je v souladu s příslušnou právní úpravou“ a za „porušení/nedodržení výše uvedených podmínek byla uložena sankce kategorie „C“ ve výši 100%, a současně podle oznámení ze dne 27. 11. 2013 byla ukončena administrace žádosti žalobkyně v rámci Programu. Byla totiž porušena podmínka, že: „Projekt je v souladu s příslušnou právní úpravou. Porušení spočívá v postupech pro zadávání veřejných zakázek podle ZVZ, jelikož: a) na profil zadavatele nebyla umístěna textová část zadávací dokumentace (§ 48 odst. 1 ZVZ), b) hodnotící komise nevyhotovila Protokol o posouzení kvalifikace (§ 59 odst. 5 ZVZ). Oproti tomu se soud neztotožnil s žalovaným, že by z veřejné zakázky nebyli vyloučeni uchazeči, kteří nesplnili ve výzvě požadované technické kvalifikační předpoklady, tedy písm. „c)“ uvedené v oznámení ze dne 27. 11. 2013. Soud zde totiž přihlédl ke skutečnosti, že byl vyloučen uchazeč, který nesplnil technické požadavky, byť jediný a to společnost Cerea, a.s., kterou žalobkyně vyloučila pro nesplnění technické specifikace dodávky v požadovaném rozsahu, jak je uvedeno pod bodem 17. tohoto rozsudku. Toto dílčí pochybení však nemá vliv na skutečnost, že projekt pod písm. a), i pod písm. b) z oznámení ze dne 27. 11. 2013 nebyl v souladu s ZVZ. I jediné porušení ZVZ totiž zakládá použití sankce kategorie „C“. Správní orgány tudíž oprávněně aplikovaly vůči žalobkyni sankci kategorie C, jež znamenala snížení dotace o 100%. Námitky třetího žalobního bodu nejsou důvodné.
49. Ke čtvrtému žalobnímu bodu soud uvádí, že argumentace žalobkyně, že žádná osoba proti zadávání veřejné zakázky neuplatnila námitku či jiný postup, kterým by postup žalobkyně zpochybnila, nemá na posouzení věci žádný vliv. Soud se proto ztotožňuje se žalovaným, že tato skutečnost je irelevantní vůči závěru o porušení Pravidel, Dohody, ZVZ a

uplatněné sankci vůči žalobkyni. Jinými slovy, obrana žalobkyně spočívající v tvrzení, že žádná osoba proti zadávání veřejné zakázky neuplatnila námitku či jiný postup, kterým by postup žalobkyně zpochybnila, nemá vliv na skutečnost, že realizace projektu žalobkyně není v souladu s právní úpravou. Tato námitka není důvodná.

50. Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
51. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, kterému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. ledna 2021

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu